

Вважати посмішки і компліменти може здатися дивною ідеєю, яка зводить нанівець всю їхню щирість - але саме вони мають величезний вплив і значення при формуванні відчуття щастя.

Висновки. Сьогодні емоції, які привязані до простору, вивчає наука в різних вимірах та в різних ситуаціях.

Міщенко М.Т.

НТУ «ХП»

АКТУАЛЬНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ У МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ДОСЛІДНИКІВ

Різноманітною постає палітра концепцій харизми та харизматичного лідерства в психології. Ґрунтуючись на твердженнях Г. Лебона та Г. Тарда, С. Московічі визначає харизму лідера як відповідь на виклик і потреби суспільства в екстраординарній особистості, здатній зламати існуючі стереотипи й повести за собою не обіцянками благ, а на основі причетності до реалізації високої місії.

Відповідно до аналізу професійної діяльності інженерів-дослідників, спираючись на ключові загальні та професійні компетентності зазначені в освітньо-професійній програмі підготовки магістрів, Стандартах вищої освіти, з підготовки магістрів за спеціальністю 142 «Енергетичне машинобудування» спеціалізація 142.04 «Двигуни внутрішнього згоряння», слід визначити діяльнісні складові, які потребують формування та розвитку у магістрантів лідерських якостей, під час реалізації освітнього процесу їх фахової підготовки, а саме:

- необхідність мати лідерські якості та бути готовим виконувати обов'язки будь-якого члена команди;
- здатність працювати в команді, приймати рішення, у тому числі в екстремальній ситуації, та нести за них відповідальність;
- здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп

різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності);

- здатність приймати обґрунтовані рішення;
- здатність генерувати нові ідеї;
- здатність розв'язувати складні задачі і проблеми, які характеризується невизначеністю умов і вимог, у галузі енергетичного машинобудування або у процесі навчання, що передбачає організацію виробництва обладнання з використанням сучасних технологій і організацію експлуатації обладнання, проведення досліджень та здійснення інновацій;
- здатність відповідати за розвиток професійного знання і практик команди у сфері енергетичного машинобудування, здійснювати оцінку її стратегічного розвитку;

З огляду на вище зазначене очевидною є значна роль педагогіки та психології у формуванні компетентностей майбутнього інженера-дослідника, як новатора, пошуковця, організатора – лідера. В цьому сенсі фахівець постаєконцентрованим і найяскравішим втіленням цінностей команди (колективу), які він ставить вище своїх власних інтересів, генеруючи нові ідеї, прагнучі до наукового пошуку, самовдосконалення, беручи, при цьому, на себе відповідальність за прийняті рішення. Ставлення до харизматичного лідера в колективі засноване на вірі в нього. Колектив прагне лідерів, які запропонують йому нові ідеї, покажуть нові перспективи розвитку, поставлять якісно інші цілі, які спонукають до ефективної діяльності та позитивних результатів.

Сучасний етап розвитку вищої освіти характеризується переходом на компетентнісний підхід, що наповнює традиційний освітній процес особистісно-орієнтованим, практично-спрямованим, гуманістичним змістом.

Гуманістична парадигма освіти передбачає концентрування навчального процесу не на змісті навчальних дисциплін, а на особистості того, хто навчається, тобто є людино-центрованим, і формування та розвиток лідерських якостей є одним з провідних напрямів, який забезпечить майбутньому фахівцеві в процесі його професійної діяльності розкриття творчого потенціалу,

оскільки нові умови господарювання потребують насамперед сформованості професіоналізму особистості, спроможності до самореалізації, успішної життєдіяльності, самостійного вирішення складних життєвих завдань, які виникають внаслідок інформаційних, економічних та соціальних процесів.

Мороз О.В.

Хуачжунський науково-технічний університет
(Huazhong University of Science and Technology, Wuhan, China)

КОНЦЕПЦІЇ ЛІДЕРСТВА: ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА

Генезис лідерства має глибоке історичне коріння. Інтерес до даного соціального явища спостерігається протягом всієї історії людства, є актуальним і на сучасному етапі. Як об'єкт наукового дослідження, лідерство почали вивчати на початку 20-30 рр. минулого століття. У цей період активно виявлялися властивості та особисті характеристики ефективних керівників (лідерів) (Moroz S. The motif of the status of professional activity and its place in the development of labor potential at universities in the public-administrative perspective / S. Moroz, Y. Chala // Theory and Practice of Social Systems Management – 2016. – №3. – С. 33–42.).

У західній науці поняття лідерство і різні його концепції виникли спочатку на базі емпіричних досліджень малих груп. Однак розуміння його причин і механізмів значно еволюціонували і продовжують розвиватися на сучасному етапі.

У 90-х роках ХХ століття лідерство розглядалося, як феномен, що включає в себе процеси, структуру, функції лідерства, особистість лідерів і ведених, внесок в спільну трудову діяльність, цілі і завдання групової роботи, процеси сприйняття людьми один одного, образи уявлень про особистості лідера, типах лідерів, уявлення про індивідуальний внесок кожного учасника групи, процеси міжособистісного спілкування, тощо.